

Hazan

– Mecit Aktürk · 15 Aralık 2013

HAZAN

Bir başka sert esti bu sene hazan
Meşeyi, çınarı sökerek gitti.
Bazen fırtınaydı, boraydı bazen
Sineye kor ateş dökerek gitti.

Emir bu! Bakmadı yaşlıya, gence
Ne tehir ederek, ne bir an önce
Kim varsa sırada, takarak kanca
Nice canı tenden çekerek gitti.

Hazırlık yapmaya vermeden izin
Dürdü defterini baharın, yazın
Hiç sormadı bile; "nedir son arzun?"
Kasvet olup, kalbe, çökerek gitti.

Vakitsiz yağmurla çok ıslanmıştık
Bu kez de az yağar, diner sanmıştık
Meleğin adını dostça anmıştık
Simşeye dönüştü; çakarak gitti.

Kolay mı ayrılık eş dostdan, yardan
Firakın sızısı tarifsiz hardan
Daveti gösterip her boş mezardan
"Gir!" deyip, boyunlar bükerek gitti.

Tayinler çıkınca yer minderine
Çekti bedenleri bir bir serine
Mutluluk, tebessüm, neşe yerine
Hüzünü, kederi ekerek gitti.

Omuzlar pek zayıf, taşınmıyor yük
Yekûna bakınca kayıp çok büyük
Yürekler târumâr, ışıklar sönük

Ağlattı, inlettı; yakarak gitti.

Mecit AKTÖRK